

Sygn. akt IV CZ 93/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

SSA Barbara Trębska

w sprawie z wniosku B.S.

przy uczestnictwie Gminy Miasta T. i Zgromadzenia R.

o stwierdzenie nabycia spadku po S.K.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 grudnia 2009 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w T.

z dnia 14 sierpnia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2009 r. Sąd Okręgowy w T. odrzucił skargę kasacyjną wniesioną przez wnioskodawcę B.S. od postanowienia tego Sądu z dnia 10 czerwca 2009 r. odmawiającego wnioskodawcy przywrócenia terminu do wniesienia apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 grudnia 2008 r. w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po S.K. i odrzucającego apelację wnioskodawcy od tego postanowienia. Przyczyną wydania postanowienia wymienionego na wstępie jest stwierdzenie, że skarga kasacyjna od postanowienia odmawiającego przywrócenia terminu do wniesienia apelacji i od postanowienia odrzucającego apelację, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, jest niedopuszczalna, gdyż nie przewiduje jej art. 519¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w T. z dnia 14 sierpnia 2009 r. wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 519¹ § 1 k.p.c. i nieważność postępowania przez uniemożliwienie wyjaśnienia sprawy w przedmiocie ponownego żądania uiszczenia opłaty od apelacji i tym samym pozbawienie go możliwości obrony swych praw (art. 379 pkt 5 k.p.c.). Skarżący wniósł o uchylenie lub zmianę zaskarżonego postanowienia i nadanie biegu skardze kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie Sąd Okręgowy stwierdził, że od postanowienia odmawiającego przywrócenia terminu do wniesienia apelacji i od postanowienia odrzucającego apelację, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna nie przysługuje. Wynika to bowiem wprost z art. 519¹ § 1 k.p.c., który stanowi od jakich postanowień wydanych w postępowaniu nieprocesowym przysługuje skarga kasacyjna. Zarzut, że zaskarżone postanowienie wydane zostało z naruszeniem art. 519¹ § 1 k.p.c., jest oczywiście niezasadny.

Niezasadny jest też zarzut, że postępowanie zakończone wydaniem zaskarżonego postanowienia dotknięte jest nieważnością z przyczyn wskazanych w zażaleniu. Przedmiotem tego postępowania było jedynie rozstrzygnięcie o tym, czy od postanowienia odmawiającego przywrócenia terminu do wniesienia apelacji

i od postanowienia odrzucającego apelację, wydanych przez sąd drugiej instancji w postępowaniu nieprocesowym, przysługuje skarga kasacyjna. Kognicją Sądu w tym postępowaniu nie była objęta kwestia przyczyn odrzucenia apelacji wniesionej przez wnioskodawcę i Sąd wydając zaskarżone postanowienie nie mógł zająć się tą kwestią. Z tego, że nią się nie zajął nie można więc czynić mu zarzutu i upatrywać w tym pozbawienia wnioskodawcy możliwości obrony swych praw.

Należy dodać, że Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, iż wobec jednoznacznego stanowiska skarżącego, że wniesiony przez niego środek zaskarżenia nie jest zażaleniem lecz skargą kasacyjną, środek ten nie został potraktowany jako zażalenie. Zresztą na wydane w postępowaniu nieprocesowym postanowienie sądu drugiej instancji odmawiające przywrócenia terminu do wniesienia apelacji, jako na postanowienie niekończące postępowania w sprawie, zażalenie do Sądu Najwyższego nie przysługuje (art. 394¹ § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.). Wobec tego, że postanowienie z dnia 10 czerwca 2009 r. w przedmiocie odrzucenia apelacji doręczone zostało wnioskodawcy w dniu 23 czerwca 2009 r., to gdyby nawet wniesiona przez niego w dniu 31 lipca 2009 r. skarga kasacyjna od tego postanowienia została potraktowana jako zażalenie, to należałoby uznać, iż zażalenie to, jako wniesione po terminie (art. 394 § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.), podlegałoby odrzuceniu (art. 370 i 373 w zw. z art. 397 § 2 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Ponieważ z przytoczonych względów zażalenie okazało się niezasadne, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. podlegało oddaleniu.